

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»**

**НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
ДИСЦИПЛІНИ
«ІСТОРІЯ ТА КУЛЬТУРА УКРАЇНИ»
(для бакалаврів)**

Київ 2016

Підготовлено професором кафедри філології та українознавства *Гоцалюк А. А.*

Затверджено на засіданні кафедри філології та українознавства
(Протокол № 5 від 29 листопада 2016 р.)

Схвалено Вченою радою Інституту міжнародних відносин та лінгвістики ім.
Аверроеса (Протокол №4 від «30» листопада 2016 р.)

Гоцалюк А. А. Навчальна програма дисципліни “Історія та культура України” (для бакалаврів). – К.: МАУП, 2016.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, тематичний план, зміст дисципліни «Історія та культура України», варіанти контрольних робіт, питання для самоконтролю, теми рефератів а також список літератури.

©Міжрегіональна Академія
управління персоналом
(МАУП), 2016

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

У сучасну добу глобальних соціально – ідеологічних та духовних зрушень, культура українського народу потребує якісного переосмислення змістової орієнтації і практичної значимості загальнокультурних традицій. Такий підхід допомагає зрозуміти своєрідність інших народів, а значить поглиблює і збагачує національну духовність. Завдяки цьому національна культура стає органічною частиною вселюдського континіума, вона вбирає чуже і закономірно збагачує духовні світи інших народів. Сучасність переконливо підкреслює, що культурні традиції українців зберігають гуманістичний потенціал і своїми універсальними морально – психологічними домінантами, сприяють розвитку національного як органічної частини загальнолюдського.

Кожне покоління, одержуючи у своє розпорядження певну сукупність традиційних образів, не просто сприймає їх у готовому вигляді, а й завжди здійснює їхню власну інтерпретацію й вибір. У цьому сенсі кожне покоління водночас дотримується традицій і впроваджує інновації, здійснюючи на основі цього процесу синтез першого та другого. До ХХ століття інноваційний тип культури став панівним. Симптоми його очевидні: науково технічна революція , темпи що постійно прискорюються, розвиток виробництва, швидка зміна художніх стилів, безперервне відновлення умов життя, стрімка погоня за нововведеннями у всіх областях життя. Прогнози на ХХІ століття обіцяють подальший розвиток інноваційної культури, пов'язаний з технічним прогресом засобів інформації й комунікації, удосконалення біотехнологій , відкриттями в області хімії, енергетики тощо. У сучасному науковому знанні спостерігається активний процес синтезу традицій і новацій як злиття елементів різних етнічних і національних культур, як результат світових культурних контактів і взаємодії культур. Об'єктивною основою для перешкод культурної взаємодії була і залишається нерівномірність суспільно – економічного розвитку. У розробці нових наукових концепцій простежується нерозривний зв'язок поняття інноваційності з поняттям –« традиція», які значною мірою детермінують статус сучасних теоретичних набутоків. Традиція передбачає складний механізм відтворення і передачі досвіду минулих поколінь, яка забезпечує безперервність і внутрішню єдність суспільства і наукового знання.

Програма передбачає готувати студентів як майбутніх фахівців, здатних орієнтуватися у змінах політичних курсів , соціально – економічних і соціально культурних зрушеннях

Навчальна програма розроблена на основі наукових досягнень вітчизняних та зарубіжних культурологів, філософів, істориків. Пропонується для викладання навчального матеріалу на принципах утвердження високих духовних цінностей загальнолюдської культури, національних ідеалів українського народу.

Основні завдання курсу:

- визначити місце традицій минулих поколінь та інновації в сучасному суспільстві;
- обґрунтувати взаємозв'язок традиційної культури з сучасним науковим знанням;
- показати взаємодомовленість обсягу та якості наукових джерел і висновків в новій системі етнокультурних відносин та противагах сучасного світу;
- формування етнічної та національної свідомості;
- поглиблення природної зацікавленості молоді багатоміковими звичаями національно – історичною тематикою в умовах духовного відродження України.

Програмою передбачено творча і самостійна робота студентів під час вивчення курсу. Система контролю навчального процесу передбачає використання, опитування і написання рефератів та заліків. Критерії оцінювання здобутих знань: науковий рівень знання джерел та історіографії, логіка й аргументація викладання знань, вільне володіння науковим матеріалом, активна участь студентів на семінарських заняттях та зацікавленість молоді в самостійній роботі.

**ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
ДИСЦИПЛІНИ
«ІСТОРИЯ ТА КУЛЬТУРА УКРАЇНИ»**

Назва змістового модуля і теми
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Культура як ключовий сутнісний фундамент історичного розвитку українського народу. « Вступ до курсу»
Тема 1. Витоки та розвиток українських традицій та звичаїв
Тема 2. Феномен християнської традиції
Тема 3. Культура доби Київської Русі
Тема 4. Освіта в період перебування українських земель у складі Речі Посполитої
Тема 5. Культура України в XVII на початку XVIII століття
Тема 6. Доба національного культурного відродження
Тема 7. Суспільно – культурне життя західноукраїнських земель на початку XIX століття
Тема 8. Піднесення української науки в другій половині XIX століття
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Традиційна етнонаціональна культура в системі обрядових та етнокультурних практик
Тема 9. Зростання наукових інтересів до витоків традиційної етнокультури в регіональних проявах XX на початку XXI ст.
Тема 10. Неоміфологічне мистецтво XX ст.
Тема 11. Українська система символічного відображення світу
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. Історія розвитку українського мистецтва
Тема 12. Український пісенний фольклор
Тема 13. Особливості нетрадиційного дизайну в моді
Тема 14. Збереження традицій в декоративно – прикладному мистецтві
Тема 15. Відродження традицій в хореографічній культурі
Тема 16. Пейзажний жанр в українському образотворчому мистецтві
Тема 17. Літературна творчість в нетрадиційних мистецьких процесах
Тема 18. Повернення до світоглядних ціннісних традицій в театральному мистецтві
Разом годин: 180

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ ТА КУЛЬТУРА УКРАЇНИ»

Зміст дисципліни

Вступ до курсу «Історія та культура України» Предмет і завдання курсу «Історія та культура України» Методологічна і теоретична основа курсу « Історія та культура України». Історичні джерела : типологія і характеристика. Періодизація культури народу України. Історіографія культури України. Огляд навчальної літератури курсу.

Література [8,21,41, 52,58. 60]

Змістовий модуль 1.

Культура як ключовий сутнісний фундамент історичного розвитку українського народу.

Тема 1. Витоки та розвиток українських традицій та звичаїв.

Вивчення української традиційної культури в умовах прискореної урбанізації та поширення масової культури. Дослідження трансформаційних процесів в календарній обрядовості, вплив міграційних факторів, заборона святкування народних обрядів за радянських часів, та аналіз формування традицій в сучасній побутово – життєвій обрядовості.

Література [1,14,20,31,36,48,]

Тема 2. Феномен християнської традиції

Уявлення про традицію. Езотерично – символічний та філософсько – історичний зміст християнських свят. Календарні обряди, дохристиянські святкування – значна частина традиційно – побутової культури українського народу в період середньовіччя.

Література [2,11,27,33,41,61.]

Тема 3. Культура доби Київської Русі.

Писемність, усна народна творчість, освіта, іконописна майстерність фундаментальна основа розквіту культури великокняжої доби. Поява рукописних книг у Київській Русі XI-XII століть. Найдавніші твори книжкової графіки: « Остромирове Євангеліє» (1056-1057 рр.) « Ізборник Святослава» (1073р.) « Трірський псалтир»

Література [7,14,29,35,48,55]

Тема 4. Освіта в період перебування українських земель у складі Речі Посполитої.

У XIV-XV століттях з'являються школи нового типу греко–слов'яно–латинські. Перший освітній заклад такого типу на українських землях був заснований князем Острозьким (1576 р.) Виникають братські школи у Львові. Яскравим виявом змін у духовному житті українців стали : 1) Відхід від візантійських зразків, в іконописі постаті святих набувають рис індивідуальності; 2) поширюються ідеї гуманізму та реформації, з'являються нові форми самовираження в літературі - полемічний стиль, виникає українське віршування; в живописі з'являється портрет; в музиці сольна пісня.

Література [21,27,43,51,63,65]

Тема 5. Культура України в XVII на початку XVIII століття

Роль колегіумів для культурного розвитку України. Києво–Могилянська академія (1701р.) – центр філософської думки (Гізель, Сковорода). Запровадження « громадянського шрифту». Відомі українські вчені Мухін та Самойлович. Козацькі літописи Грабянки та

Величка. Виникнення співацької школи у місті Глухові. Перші українські композитори : Бортнянський, Березовський, Гізель. Бароковий стиль у мистецтві XVII-XVIII ст.

Література [8,11,18,31,64,]

Тема 6. Доба національно – культурного відродження

Освітня реформа 1864 року сприяла створенню єдиної системи освіти. Сприятливі умови для виникнення вищих навчальних закладів, (Київський політехнічний університет, Глухівський учительський інститут, Харківський ветеринарний інститут.) Відомі українські науковці : математик Ляпунов, зоолог Мечников, хімік Бекетов. Українські літературні митці: Франко, Коцюбинський, Куліш. Відомі реформатори українського театру: Кропивницький, Карпенко – Карий, Старицький. Композитор Гулак – Артемовський, пише першу українську оперу « Запорожець за Дунаєм» (1862 р.). Утвердження принципів реалізму в образотворчому мистецтві. Відомі українські архітектори : Шлейфер, Брайтман.

Література [6, 26,41,59,64]

Тема 7. Суспільно – культурне життя Західно – українських земель на початку XIX століття

На початку 30-х років XIX століття Львів стає центром національного життя на Галичині. Тут виникає демократично просвітницьке угруповання «Руська трійця» . Значна роль Шашкевича, Вагилевича, Головацького в пробудженні національної свідомості населення західноукраїнського регіону. В 1836 році в Будапешті було видано « Русалку Дністрову» Основними ідеями якої стали визнання єдності українського народу та позитивне ставлення до суспільних рухів.

Література [10, 14,15,30,42,58]

Тема 8. Піднесення української науки в другій половині XIX століття.

Належну увагу символічній сфері пісенної творчості приділено в етнографічних працях української культури XIX ст. Ідеться зокрема про збірки М. Максимовича «Малороссийские песни» (1827 р.) «Украинские народные песни» (1834) «Сборник украинских песен» (1849). Зв'язок народної творчості з народним визвольним рухом перебував у полі уваги Т. Шевченка, котрий вважав, що творчість є не писаною історією народу.

На літературному полі з'явилося чимало нових талантів, зокрема: Б. Грінченко, М. Коцюбинський, А. Кримський, В. Самійленко.

Культурницьку роботу на сході України переймали земства. В Галичині, засновані у 1868 році. Культурно – освітні громадські організації – просвіти. Австро – Угорські керівники, які ставилися до національно – культурного руху більш – менш лояльно навіть субсидіювали центральну львівську «Просвіту»

Література [3,18, 27,45,62,]

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.

Традиційна етнонаціональна культура в системі обрядових та етнокультурних практик

Тема 9. Зростання наукових інтересів до витоків традиційної етнокультури в регіональних проявах XX на початку XXI ст.

Історія української культури XX століття – це доба складного та суперечливого розвитку, який з одного боку залучить Україну до загальноосвітнього культурного процесу, а з іншого ламав фундаментальні засади національно народного буття. XX століття являє нам цілу плеяду митців, педагогів, вчених та релігійних діячів.

У 1908 році у Петербурзі проходив з'їзд діячів народних університетів. 26 організацій представляли на ньому Україну. Проведення його засвідчило, що діячі культурно –

просвітних установ відстоювали права кожної нації на самовизначення.

Література [13,24, 44, 47,50,]

Тема 10. Неоміфологічне мистецтво ХХ століття.

Своєрідні образи свідомості – « Архетипові образи» постійно супроводжують людину, вони є джерелом міфології, релігії, мистецтва. У межах цих культурних форм відбувається поступове шліфування аналогічних, спутаних образів, яку перетворюються на символи, довершені за формою. Немає жодного музиканта чи письменника , у творчій самореалізації якого фольклор не відіграв би важливої ролі. Міф став формою естетичного освоєння дійсності, неодмінним фактором національної самоіндефікації. На українському фольклорно – традиційному матеріалі побудовано опери М. Лисенко «Наталка – Полтавка», С. Гулака – Артемовського «Запорожець за Дунаєм»

Український пісенний фольклор також містив безліч образів – символів. Досліджуючи аспекти слов'янської народної поезії, деякі письменники зверталися до образу калини як символу довічності, краси. Калина постає супутником долі жінки, втілення ідеї продовження роду, спрямованості у майбутнє. У процесі подальшого розвитку української традиції цей символ почали ототожнювати з ідеями « українського», « рідного».

Література [8,19,36,46,57]

Тема 11. Українська система символічного відображення світу.

В українській культурі особливе місце належить традиційним звичаям та обрядам. Звичаї українського народу освячені віками, вони втілені в світовідчуття, взаєминами між людьми, що безпосередньо впливає на духовну культуру народу.

Календарні обряди, та дохристиянські святкування становили значну частину традиційно – побутової культури. Відповідно вони визначали весь розпорядок людського життя упродовж року. Їх внутрішню суть регулювали два чинники: природна стадіальність процесів людської життєдіяльності й сезонність . У дохристиянську давнину фундаментальною основою свят і календарних обрядів була релігійна складова, побудована на космологічних знаннях. Політеїзм прадавніх українців підкреслювався вшануванням відповідних свят. Серед них відзначалися: Свято Різдва – Коляди, Водосвяття, Громниці, Колодія, Вербиці, Зелені свята, Купала, Покрови Долі.

Література [2,16,25,37,43,62, 65]

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3.

Історія розвитку українського мистецтва

Тема 12. Український пісенний фольклор.

Українська народна пісенність, за свідченнями вітчизняних та зарубіжних науковців - одна з най багатіших у світі як за кількістю відомих творів, так і за поетичною та музичною досконалістю. Фольклору внутрішньо притаманні традиційність текстів і характер виконання, передача їх з покоління в покоління . Фольклор, як і популярна форма мистецтва створюється широкими верствами населення.

Незалежно від суспільно – політичних процесів, народна пісня виступає універсальною формою національно – культурної ідентифікації .

Пісня в повсякденному побуті українців почала утверджуватись як компонент язичницької обрядовості, потім як частина його історії, виконуючи роль самостійного естетичного явища та як чинник супроводження магічної дії. Вітчизняні дослідники вокального мистецтва доводять, що професійні традиції беруть свій початок від культури давньоруського церковного світу.

Початок поширення українських народних пісень друкованим способом відомий з 70 – х років XVIII століття.

Український пісенний фольклор відтворює природний час у багатогранності вимірів. В образно – символічній системі українського – пісенного фольклору специфіку часу передають лексеми не темпоральної семантики (кінь, півень, яблуко), лексеми астрально – часового характеру (день, ніч, сонце) , а також ті що виражають часопросторову єдність (дерево – явір, або калина). Пісенний фольклор пов'язаний перед усім з людиною, її світосприйняттям і світовідчуттям, тому образи – символи часу мають спільну семантику. При цьому слід урахувати що пісня виражає насамперед колективне начало, найхарактерніші риси української ментальності.

Для пісенної лірики цього часу характерна не стільки увага до об'єкта збереження скільки до суб'єкта почуття. Пісня пов'язана з музичною ментальністю у соціально – філософському аспекті. Зберігаючи стійкий характер протягом часу (інколи століттями і тисячоліттями) музичні символи, стереотипи не залишаються не змінними, а еволюціонують разом із розвитком музичної свідомості та музичного мислення.

Українським музикантам ніколи не була властива схильність до національного ізоляціонізму. Музичне життя України не мислилося як повноцінне без запозичень із скарбниці зарубіжної музики.

Література [2, 15,27,34,55,62]

Тема 13. Особливості нетрадиційного дизайну в моді..

Становлення і зміна художніх напрямків та стилів детермінується динамікою соціально – економічного розвитку суспільства.

У своїх найбільш виразних формах одяг сформувався у докапіталістичний період. Ліквідація кріпосництва створює сприятливі умови для вдосконалення процесу виготовлення народного одягу. За допомогою одягу народ нагромаджував і зберігав свій досвід та традиції. Наявність традиційного одягу є ознакою соціалізації.

Особливості народного одягу підказували народним майстрам, як досягти гармонійного поєднання матеріалу вбрання з його формами. Здавна одяг виконував таку низку функцій: захисна, оберегова, естетична, етнічна, соціальна, статево – вікова.

У сучасному моделюванні одягу доцільно використовувати національні традиції: вимоги до матеріалу, крій, техніка, виконання та оздоблення.

Література [6,11,27,38,43]

Тема 14. Збереження традицій в декоративно – прикладному мистецтві.

Декоративно – прикладне мистецтво – це художнє оздоблення речей, що оточують і обслуговують нас, прикрашаючи наш побут. Здавна люди в міру розвитку естетичного смаку, створювали побутові речі не тільки корисними а й привабливими.

Тенденції в дизайні одягу, інтер'єрів змінюються в наш час дуже швидко. Сучасний дизайн декоративно – прикладної продукції позначений широким діапазоном технологій і матеріалів, стилів і напрямків.

Популярність українського народного мистецтва і професійного – декоративного мистецтва в нашій країні та за її межами є по суті визнанням його здобутків.

Література [10,25,35,42, 47,64]

Тема 15. Відродження традицій в хореографічній культурі.

Танець як засіб вираження емоційно позитивної сфери людської свідомості, поряд з музикою, від доби первісного суспільства посідає вагомє місце в життєдіяльності народів світу.

Професійна хореографія почала розвиватися з Європи кінця XIV століття на основі

природного танцю.

Синтетична природа мистецтва хореографії, позначена органічною взаємодією здорового й чуттєвого є глибоко закріпленою в архетипові синкретичного прадавнього мистецтва давнини.

Сучасні масові свята, пісні й танець органічно споріднені з традицією майданових дійств епохи Ренесансу. XX століття позначилося якісно новою зацікавленістю незалежною обрядністю.

Література [1, 8, 17,31,48,55,65]

Тема 16. Пейзажний жанр в українському обрядовому мистецтві.

В XVI-XVII столітті художня графіка рукописної книги, паралельно з оформленням книги друкованої, розвивалася у напрямку більшої мальовничості і декоративності.

Українське образотворче мистецтво позначилося прагненням синтезування новаторського пошуку й елементів неотрадиціоналізму.

На розвитку вітчизняного образотворчого мистецтва мали вплив загальноєвропейські художні течії: модерн, символізм, футуризм, експресіонізм, сюрреалізм.

Література [8,15,34,44, 57, 62]

Тема 17. Літературна творчість в неотрадиційних мистецьких процесах.

Сучасний світовий літературний процес характеризується посиленою увагою до традиційного матеріалу.

Митці кожної культурно – історичної епохи прагнули зрозуміти й осмислити класичну міфологічну спадщину з метою вирішення сучасних проблем.

Останнім часом, особливо в морально – естетичному плані актуалізується євангельський сюжетно – образний матеріал у тому числі й стосовно перспективи подальшого світоглядно – культурного спрямування світового літературного процесу.

Література [4,14,37,43,56]

Тема 18. Повернення до світоглядно – ціннісних традиції у театральному мистецтві.

Загалом про виникнення українського театру можна говорити з доби Ренесансу. Зусиллями найвидатніших діячів української культури кінця XIX - початку XX століття робляться суттєві кроки щодо оновлення театрального мистецтва, насамперед через поповнення репертуару творами Л. Українки, В. Винниченка, О. Курбаса.

Кінець XX століття в Україні пов'язаний з прискоренням процесів ідеологічної переорієнтації суспільної свідомості, формування нових відношень, зокрема кіномистецтва і релігії, зумовлених цілком новою релігійною ситуацією.

Література [13,22,41,54,63, 65]

Питання для самоконтролю

1. До якого часу належать найдавніші пам'ятки мистецтва, знайдені на території України.
2. Яку назву має стиль, що був основою скіфського мистецтва
3. Які племена продовжили традиції скіфського мистецтва.
4. Людина і природа в язичницькому світогляді.
5. Чому міфологічні уявлення давніх слов'ян можна вважати передісторією філософії.
6. Запровадження християнства на Русі та його вплив на розвиток просвітництва.
7. Трипільці.
8. Античні міста-держави Причорномор'я.
9. Слов'янські племена на теренах України.

10. Походження назв "Русь" і "Україна".
11. У чому, на вашу думку, полягає складність і суперечливість запровадження християнства на Русі.
12. Якою була політика князів Володимира Святославовича та Ярослава Мудрого стосовно розвитку освіти та просвітництва.
13. Коли був закладений Софіївський собор у Києві.
14. Іконописна майстерність доби Київської Русі
15. Як вплинуло Християнство на розвиток літератури у Київській Русі.
16. Правова культура Київської Русі.
17. Історичне значення Київської Русі.
18. Культурно - просвітницька діяльність Петра Могили.
19. Початки книгодрукування в Україні.
20. Як вплинуло прийняття Брестської унії на розвиток культури в Україні.
21. Острозька школи.
22. Яка книга стала первістком українського книгодрукування
23. Ренесансні ідеї в українській культурі XVI-XVII століття.
24. Іконопис у контексті оновлення естетичної системи.
25. Полемічна література у контексті суспільно - культурного розвитку України.
26. Чим був позначений процес становлення української літературної мови.
27. Кирило-Мефодіївське товариство: програмні документи та діяльність.
28. Яку роль відіграла Києво - Могилянська академія у розвитку української науки в XVII-XVIII столітті.
29. Суспільно-політичний та національний рух на західноукраїнських землях. "Руська Трійця".
30. Національне відродження в західноукраїнських землях у другій половині XIX ст.
31. У чому полягали особливості прояву бароко в українській художній культурі.
32. Що являв собою український вертеп.
33. Яких змін зазнають традиційні форми церковного живопису.
34. Ідеї відродження та реформації у розвитку української літератури.
35. Український епос XVII-XVIII століття.
36. Гуманістичний характер творчості Г.С. Сковороди.
37. М. Грушевський - політичний діяч і вчений.
38. Вертепна драма в українській культурі.
39. Народність і народні елементи в українській культурі XVIII ст.
40. В. Винниченко - видатний вчений і політичний діяч.
41. Назвіть передумови розгортання процесів національно - культурного Відродження в Україні.
42. Яку роль відіграли громади у суспільно - політичному, науковому і мистецькому житті України.
43. Яка роль належить Харкову на початковому етапі розгортання процесів Відродження.
44. Назвіть основні положення соціально - політичної концепції Кирило-Мефодіївського товариства щодо культурно - історичних процесів в Україні.
45. Згадайте діячів вітчизняної науки XIX століття.
46. Який літературний твір започаткував нову добу в історії українського письменства.
47. Хто вважається основоположником української класичної музики.
48. Возз'єднання західноукраїнських земель у складі єдиної етнічної держави.
49. Яким чином відобразився класицизм в українському мистецтві XIX століття.
50. Кобзарство - як соціально культурне явище.
51. Реалістичні традиції у творчості Т. Шевченка - художника.
52. Історичні особливості формування характерних рис українського митця XIX

століття.

53. Жанрові особливості українського театру ХІХ століття.

54. Яку роль відіграли " Просвіти" у культурно - освітянському русі на сході й заході України.

55. Якими були особливості розвитку культури доби Центральної Ради та гетьманату.

56. Який вплив мала політика українізації на просвітницькі процеси в Україні.

57. У чому полягала сутність літературної дискусії 1925-1928 рр.

58. Спроби демократизації суспільного життя у другій половині 50-х - першій половині 60-х років, їх суперечливий характер.

59. У чому, на вашу думку, виявляються суперечності у розвитку культури 30-х років.

60. Якими були особливості розвитку української культури у роки Великої Вітчизняної війни.

61. Якими були успіхи і втрати в українській культурі 60-70-х років.

62. Суспільно - культурна діяльність Миколи Хвильового.

63. Національна політика в Україні у другій половині 60-80-х років.

64. Початок національного відродження України. Декларація про державний суверенітет.

65. Традиції і новаторство в українській культурі ХХ ст.

66. Стан і проблеми народного мистецтва на сучасному етапі.

67. Особливості культурного мистецтва відродження на сучасному етапі.

68. Внесок О.Довженка у розвиток української культури.

69. Міжнародна діяльність України на сучасному етапі.

70. Становлення українського кінематографу.

71. Українська діаспора.

72. Конституція України.

73. Що є альтернативою негативним проявом сучасної глобалізації сьогодення.

74. Назвіть дослідників традиції як національно культурних явищ у 90-х роках ХХ ст.

75. У сучасному суспільстві що є головними поширюваними традиціями.

76. Що визначає особливості культури кінця ХХ ст.

77. Яким чином здійснюються зв'язок сімейно-побутової сфери життєвої діяльності етнокультурних спільнот із неотрадиціоналізмом.

78. Кого ви знаєте із соціологів, що працювали над дослідженням походження традиції.

79. У чому полягає головна особливість традиції.

80. Назвіть автора праці, що розрізняє співвідношення традицій і новацій у культурі (постфігуративна, конфігуративна, префігуративна).

81. У чому полягає функціонування призначення будь-якої традиції.

82. Із чого складається історичне буття будь-якої традиційної культури.

83. У яких сферах позначена активна інновація людини у сучасному суспільстві.

84. Завдяки чому у сучасному суспільстві відбуваються злам попередньої системи

85. На що, на вашу думку, має бути спрямована нова соціально-економічна та політично-правова реальність сучасності.

86. Інноватика. У чому Ви бачите джерела інновації.

87. Які чинники позначилися на розвитку вітчизняної графіки.

88. Поясніть значення терміна "символ".

89. У яких формах розвивалось народне декоративне мистецтво України.

90. Що відображає народ у своїй художній творчості.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

ОСНОВНА

1. Антип Петро. Скульптор, маляр, графік, - Донецьк, 2006 р.
2. Антонович Д. Триста років українського театру 1619-1919 Д. Антонович.- Л.: Львівський національний університет ім. Івана Франка, 2001 р.
3. Аполлон. Изобразительное и декоративное искусство. Архитектура Терминологический словарь – М: Эллис Лак, - 1997
4. Арган Д.К. Современное искусство / Д.К. Арган - 1770-1970.- М. : Искусство, 1999-756 с.
5. Асафьев Б. (Музксальная) форма как процес / Б. Асафьев.- Л.: ЛГУ, 1963.-537с
6. Барка В. Пролемі синтезу традицій і новаторства в розвитку культури і мистецтва України / В.Барка // Народна творчість та етнографія. -2004 р.
7. Бамекирова О.М. "Берестечко" Ліни Костенко в аспектах метрики і фоніки / О.М. Мова і культура с.,2002.- Т.У, вип.5, ч.2: Мова і художня творчість.
8. Беньямин В.О. О понятии истории / В. Беньямин // Художний журнал.- 1995.№7.
9. Бердник Т. Как стать модельером / Бердник Т.-Р. на Дону Феникс 2000 р.
10. Блюміна І. Він зберіг національні традиції своєї Батьківщини / І.Блюміна // (Вітчизна).-2004 р. -№ 11-12
11. Бодрийяр Ж. Система (вещей) / Ж.Бодрийяр.- М.: Рудомино, 1995 р.
12. Боримська Т. Самоцвіти українського танцю / Г.Боримська.- К.: Мистецтво, 1974 р.
13. Бромлей Ю.В. Новая обрядность- важный компонент советского обряда / Ю.В. Бромлей // Традиционные и новые обряды в быту народов СССР.- М.: 1981,- с. 5-28.
14. Булдаков В.П. Красная смута : природа и последствия революционного насилия / В.П. Булдаков.- м.: РОССПЭН,1997 р.
15. Вангер Р. Избранные произведения / Р.Вангер.- М.: Прогресс, 1978 р.
16. Василенко В.О. Іноваційний менеджмент / В.О. Василенко, В.Г. Шматько.- К.: Либідь, 2004 р.
17. Воловик В.И. Идеологическая деятельность: диалектика и традиции новаторства / В.И. Воловик.- М.: Наука, 1990-210 с.
18. Воропай О. Звичаї нашого народу 10. Воропай.- К.: Оберіг, 1993 р.

ДОДАТКОВА

19. Говласа Л. "Щоденний журнал": постмодернізм / Л. Говласа // -2002-№8.: К : - Либідь»
20. Галь Х. Неокласики / Х. Галь.- М., 1987 р.
21. Гатальська С. Філософія культури. / С. Гатальська.- К.: Либідь, 2004 р.
22. Гейзенберг В. Физика и философия. Часть и целое / В.Гейзенберг.- м.: Наука, 1990 р.
23. Генон Ф. Кризис современного мира / Р.Генон.- М.: Экспо, 2008 р.
24. Генон Р. Символы священной науки / Генон Р.- М.: Беловодье, 1997 р.
25. Гурко Н. Традиции и новации в японской истории / Н. Гурко.- М.: 1993 р.
26. Даренская В.Н. Неотрадиціоналізм і кризис модерна / В.Н. Даренская // Філософські дослідження.- Лучанськ, 2010- Вип. II .
27. Дени М. Определение (неотрадиционализма) / М. Дени // Мастера искусства об искусстве. В семи томах.- м.: 1969, Т. 5, Кн.- 1.
28. Дмитренко Р.Г. Міжнародні та революційні свята на Україні / Р. Г.Дмитренко . - К.: Наукова думка, 1989.
29. Жаворонок В. Знаки української етнокультури. Словник - довідник / В. Жаворонок . - К: Довіра 2006.
30. Зінков'єва Т.А. Роль язичницьких традицій у формуванні вертепу. / Т.А. Зінков'єва // Вісник .- К, 2003 - Вип. 8
31. Ирвинг В. Танец в " Кривом зеркале"/ 1927 р. / В. Ирвинг « Програма

гастролюючих актеров» , 1927.

32. Історія релігії в Україні . - Т. І. " Дохристиянські вірування. Приняття християнства . - К: Український центр духовної культури, 1996 р.

33. Каганець " Утопія" ? Програма - максимум/ І. Каганець " Українські проблеми. - Київ, 1997.

34. Ковальчук Н. Д. Символічний лад української культури / Н.Д. Ковальчук . - К.: Знання України 2002.

35. Культура і побут населля України / за ред. В.І. Наулко. - Київ : Либідь 1993.

36. Лащук Ю.П. Свобода духу: що це - пізнання і засвоєння чи імітація і загибель / Ю.П. Лащук // Артанія .- 1996

37. Лебон Г. Психология народов и масс/ Г. Лебон - М.: Макет, 1995

38. Леви - Стросс К. Первобытное мышление / К. Леви- Стросс. - М.: Республика, 1994.

39. Лозко Т.С. Українське язичництво. / Т. Лозко. - К.: Український центр духовної культури, 1994.

40. Лосев А.Ф. Философия. Мифология. Культура. / А.Ф. Лосев . - М.: 1991.

41. Лучук В.В. Сучасний український натюрморт: проблема співвідношення традиції та новаторства / В.В. Лучук // Вісник, К.: 2009. - Вип. 20

42. Малахов В.С. Еще раз о конце истории / В.С. Малахов // Вопросы философии - 1994 № 7-8.

43. Манхейм Х. Диагноз нашего времени/ К. Манхейм ; Перевод с англ. и нем. - М.: Юрист 1994.

44. Маркрен Э.С. Теория культуры и современная наука/ Э.С. Маркарян. - М.: Мысль, 1981.

45. Мид М. Культура и мир детства / М. Мид; сост. И.С. Кона - М.: Наука 1988.

46. Митрополит Іларіон. Дохристиянське вірування нашого народу / Іларіон Митрополит . - К: Обереги 1992.

47. Міліца В. Час діяти / В. Міліца // Український театр - 1989.

48. Міллер Х. Сто років тому. Перші українські балети в Києві / Х. Міллер // Музика - січень - лютий - / К: - 1994

49. Неволов В. Класика сьогодні / В. Неволов // Українській театр - 2002 - № 1-2.

50. Найдорф М. Итальянский гуманизм эпохи Возрождения / М. Найдорф - Саратов . – 1984

51. Тайлор Э.Б. Первобытная культура/ Э.Б. Тайлор/ : Перевод с англ. – М. : , 1989 р.

52. Харчук Р.Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період/ Р.Б. Харчук - К: ВЦ « Академія» 2008

53. Хеллман Х. Великие противостояния в науке. Десять самых захватывающих диспутов / Х. Хеллман. – М: « Диалектика» 2007.

54. Шевнюк О.Л. Історія костюма/ Шевнюк О.Л. – К: - Знання – Прес, 2008

55. Шиллер Т. Манипуляторы сознанием / Т. Шиллер: Перевод с англ.. ; Науч. ред.. Я.Н. Засурский – М:- Мысль, 1980

56. Шокало О. Козак – Мамай : Образ українського лицаря / О. Шокало // Український світ. – К: - 1997.

57. Шульгіна В.Д. Нариси з історії української музичної культури: Джерелознавчий пошук / Валерія Дмитрівна Шульгіна .- К: ДАКККІМ, 2007.

58. Элиаде М. Аспекты мифа/ / М. Элиаде – М: Академический проект , 2002

59. Элиаде М. Миф о вечном возвращении / М. Элиаде – М: - СПб : « Алетейя» , 1998

60. Юнг К.Т. Архетип с символ/ К.Т. Юнг – М: - Ренессанса 1991.

61 Юнг К.. Т. Душа и миф : шесть архетипов . Перевод с англ. – К:- Государственная библиотека Украины для юношества 1996.

62. Юнг. К.Т. Об архетипах коллективного бессознательного / К. Т. Юнг; Перевод А.М. Руткевича « Архетип и символ» - М: - Ренессанс 1991

63. Юрковський Т. Волинські містерії / Т. Юрковський // Кіно – театр – 1997
64. Новейший философский словарь / Сост. А.А. Грицанов – М: - изд. В.М. Скакун,
1998
65. Роман Петрук : Альбом .- К: Родовід 2007 .